

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการฝึกสมาธิตามแนวสติปัฏฐาน 4 ที่มีต่อเชาวน์อารมณ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ตาก รูปแบบการวิจัยเป็นกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) แบบ 2 กลุ่ม คือ กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง วัดก่อนและหลังการทดลอง (Two groups Pretest - Posttest Design)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการนำเสนอ มีดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัยครั้งนี้ คือ ข้อมูลเกี่ยวกับเชาวน์อารมณ์ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ปรากฏดังตารางที่ 8 - 11

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการประเมินโปรแกรมฝึกสมาธิ คือ ข้อมูลการสังเกตพฤติกรรมที่กำหนดรู้ริยาบถ “การกราบพระ” , “การรับประทานอาหาร” , “การล้างจาน” และ ข้อมูลการสัมภาษณ์การฝึกสมาธิ กลุ่มทดลอง ปรากฏดังแผนภูมิที่ 1 - 3 และ ตารางที่ 12 - 17 แสดงไว้ในภาคผนวก ค

ผลการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย : ข้อมูลเกี่ยวกับเซาว์นอารมณ์ กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเกี่ยวกับเซาว์นอารมณ์ ตามที่ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ 2 ประการ ดังนี้

1. นักเรียนที่ได้รับการฝึกสมาธิตามแนวสติปัฏฐาน 4 จะมีคะแนนเซาว์นอารมณ์เพิ่มสูงขึ้น กว่าก่อนได้รับการฝึกสมาธิตามแนวสติปัฏฐาน 4

2. นักเรียนที่ได้รับการฝึกสมาธิตามแนวสติปัฏฐาน 4 ในกลุ่มทดลองจะมีคะแนนเซาว์นอารมณ์เพิ่มสูงขึ้นกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกสมาธิตามแนวสติปัฏฐาน 4 ในกลุ่มควบคุม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่ได้จากแบบวัดเซาว์นอารมณ์ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนและหลังการทดลอง ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเซาว์นอารมณ์ของนักเรียน กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง

กลุ่ม	\bar{X}	S.D.	N	t
ทดลอง	151.53	14.13	17	0.088
ควบคุม	151.12	13.29	17	

$\alpha = .01$, $df = 32$ ($t = 2.457$ ทดสอบทางเดียว)

จากตารางที่ 8 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเซาว์นอารมณ์ของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลองด้วยสถิติที (Independent t-test) ปรากฏว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเชาวน์อารมณ์ของนักเรียน กลุ่มทดลอง
ในระยะก่อนและหลังการทดลอง

ระยะเวลา	X	S.D.	N	t
ก่อนการทดลอง	151.53	14.13	17	9.024**
หลังการทดลอง	177.77	14.24	17	

**P < .01

$\alpha = .01$, df = 16 (t = 2.583 ทดสอบทางเดียว)

จากตารางที่ 9 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเชาวน์อารมณ์ของนักเรียนกลุ่มทดลองในระยะก่อนและหลังการทดลองด้วยสถิติที (Dependent t-test) ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนเชาวน์อารมณ์ของนักเรียนกลุ่มทดลองเพิ่มขึ้นในระยะหลังการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเชาวน์อารมณ์ของนักเรียนกลุ่มควบคุม
ในระยะก่อนและหลังการทดลอง

ระยะเวลา	X	S.D.	N	t
ก่อนการทดลอง	151.12	13.29	17	0.729
หลังการทดลอง	153.65	17.56	17	

$\alpha = .01$, $df = 16$ ($t = 2.583$ ทดสอบทางเดียว)

จากตารางที่ 11 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเชาวน์อารมณ์ของนักเรียน กลุ่มควบคุมในระยะก่อนและหลังการทดลองด้วยสถิติที (Dependent t-test) ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนเชาวน์อารมณ์ของนักเรียนกลุ่มควบคุม ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเชาวน์อารมณ์ของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลอง

กลุ่ม	\bar{X}	S.D.	N	t
ทดลอง	177.77	14.24	17	4.398**
ควบคุม	153.65	17.56	17	

**P < .01

$\alpha = .01$, df = 32 (t = 2.457 ทดสอบทางเดียว)

จากตารางที่ 10 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเชาวน์อารมณ์ของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลองด้วยสถิติที (Independent t-test) ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนเชาวน์อารมณ์ของนักเรียนกลุ่มทดลอง เพิ่มสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01